

Jeanette Jansen met 'Qui vive'.

JEANETTE JANSEN MAAKT ALLEEN

WEGLATEN VOEGT TOE

HET BEELD HEET 'CHARMEUR' EN ZO ZIET DE BRONZEN KEMPHAAN ER OOK UIT. TROTS KIJKT HIJ UIT ZIJN OGEN. EN DAT TERWIJL HIJ HET GROOTSTE DEEL VAN ZIJN LICHAAM MIST. "DAT HEB IK BEWUST WEGGELATEN", VERTELT JEANETTE JANSEN UIT HET UTRECHTSE RHENEN, MAAKSTER VAN HET KUNSTWERK. "JE HEBT HET LICHAAM NIET NODIG OM TE ZIEN WAT VOOR SOORT HET IS."

TEKST: JUDITH WEETELING. FOTOGRAFIE: THEO TANGELDER

Haas, roodborstje, stier, fazant, uilen, ze staan allemaal in brons gegoten bij Jeanette Jansen in huis. Het zijn uitsluitend dieren die in Nederland voorkomen: wilde en huisdieren. "Mensen lopen aan de schoonheid van Nederland voorbij", stelt de kunstenaar. "Het is jammer dat mensen niet meer zien hoe bijzonder deze dieren zijn. Ik probeer hen er bewust van te maken door er beelden van te maken." Haar schapenbeelden hebben vaak het gewenste effect. "Als ik bij een weiland sta te kijken, staan die schapen altijd bij elkaar. Ze houden je constant in de gaten en de een schuilt achter de ander. Zo positioneer ik ze ook in mijn beelden. Vaak hoor ik dan: 'Ja, zo doen die schapen. Wat een leuke dieren eigenlijk.' Dan weet ik dat mijn beeld goed gemaakt is." De natuur is Jeanettes inspiratiebron. "Ik wandel veel en ben dan altijd op dieren aan het letten. Zie ik een witte reiger, dan is mijn dag weer goed, want ik heb een mooie vogel gezien." Het verbaast de kunstenaar keer op keer hoe de natuur in elkaar zit. "Zoals die kempiaan die ik gemaakt heb. De mannetjes

hebben van die prachtige kragen en maken daarmee indruk op de vrouwtjes. Daarom heb ik het beeld ook 'Charmeur' genoemd. Maar er zijn mannetjes die zich 'verkleeden' als vrouw. Dan zijn twee mannetjes om een vrouwtje aan het vechten, maar gaat dat als vrouw verklede mannetje er met haar vandoor. Dat is toch onvoorstelbaar?"

KARIKAATUUR

De veranderlijkheid van dieren intrigeert de kunstenaar. "Ze kunnen net als mensen verschillende emoties tonen. Ze zijn verdrietig, bang of juist vrolijk en stoer. Je kunt er alle kanten mee op." In haar collectie zijn die wisselende karaktertrekken terug te vinden. "Van een haas kan ik al drie verschillende beelden maken. Ik heb een zittende, alerte haas. Maar ook twee rennende hazen en een die in het gras aan het schuilen is met zijn oren plat tegen zijn hoofd." De stier is voor Jeanette een bijzonder dier. "Het was het eerste dier waar ik een beeld van maakte. Ik was heel boos. Ik bedacht me dat ik dat goed kon

uitbeelden in een stier. Hij heeft zo'n enorme bonk spieren en is oersterk. Daardoor is hij anatomisch gezien ook heel interessant om te maken." Een dikke map met plaatjes van allerlei dieren ligt in haar atelier. Allemaal ideeën voor beelden. Maar het liefst zou Jeanette nu een woudaapje maken. "Dat is een ontzettend leuk vogeltje. Het is een kleine reigersoort en hij heeft heel grappige houdingen. Hij kan bijvoorbeeld helemaal in elkaar kruipen, zodat het lijkt of hij in een regenjas zit. Dat vind ik zo leuk."

Bij uitzondering kan Jeanette ook een mens maken, maar haar voorliefde ligt duidelijk bij beesten. Ze zijn gemakkelijker te maken dan mensen. "Wat ik doe is de karaktereigenschap die ik wil uitbeelden vergroten. Een haan wordt heel heersend en beschermend, een stier maak ik extra woest. Doe je dat bij een mens, dan wordt het heel snel een karikatuur. Een net

iets andere stand van de wenkbrauw zorgt voor een totaal andere uitdrukking dan welke je wilde. Bij een dier is het gemakkelijker om een emotie mee te geven."

INGEDRUKT

Het maken van open beelden, waarbij delen van het lichaam worden weggelaten, kan ook beter bij dieren. En die manier van werken hoort bij Jeanette. "Mijn werk wordt door deze techniek herkenbaar. Brons is een massief materiaal. Doordat ik openingen houd, wordt het juist luchtiger. Het stuk wordt er gehavender, ouder door. Dat vind ik prachtig. Het is ook nog eens spannender om naar te kijken." Het weglaten benadrukt volgens Jeanette waar het echt om gaat. "Bij die stier leg ik het accent op de voorkant. Hij wordt daardoor nog sterker en woester. Ik laat suggesties open voor de kijkers. Zij kunnen zelf invullen hoe de rest

"Doordat de achterkant weg is, lijkt hij krachtiger."

"Mijn beelden zijn herkenbaar."

eruitziet. Je hebt echt niet het hele lichaam nodig om duidelijk te maken welke soort het is." Jeanettes eigen nieuwsgierigheid speelt ook een rol. "Soms ben ik zo ontzettend benieuwd naar het beeld, naar hoe het gaat worden. Dan werk ik snel en laat ik automatisch delen weg. Ik bekijk daarna natuurlijk wel of de lijnen kloppen." Hoeveel een dier mist, hangt af van de positie. "Het moet wel mooi blijven. Kijk

bijvoorbeeld naar de zittende haas. Die heeft alleen een open voorkant, maar mist verder geen onderdelen. Had ik bijvoorbeeld een deel van zijn borst of de zijkant weggelaten, dan was het geen gezicht geweest."

Het maken van een open beeld is niet gemakkelijk. Voor Jeanette niet en voor de bronsgieterij niet. Om de mal die Jeanette aflevert komt een gipspakket. "Dat is best een gevaarlijke klus.

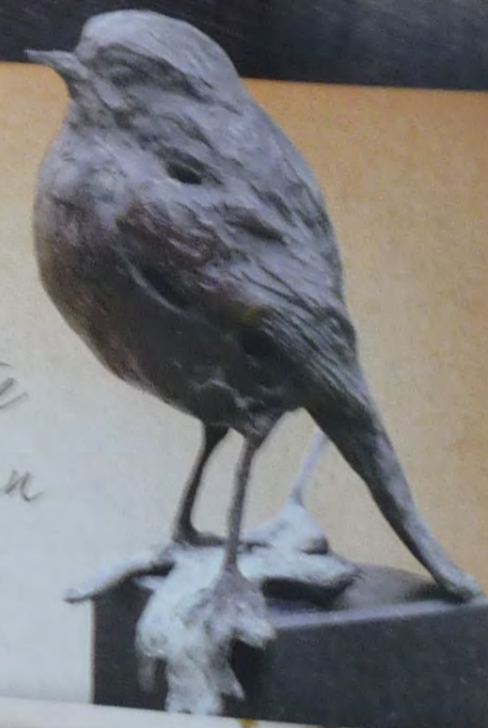
"Dieren kun je veel karakter meegeven"

Beeld KOPEN?

De meeste beelden van Jeanette kosten tussen de € 2.000,- en € 3.000,-. Voor meer informatie en nog meer beelden kijkt u op www.jeanettejansen.nl. Ook voor een afspraak om het atelier te bezoeken kunt u op de site terecht.

'Een roodborstje is moeilijker dan een stier'

Door de openingen in het beeld bestaat de kans dat het beeld wordt ingedrukt. Dat is weleens gebeurd. We kunnen het dan wel uit elkaar trekken, maar ideaal is dat niet." Ook de ondersteuning die Jeanette bij haar beelden gebruikt is lastig. "Ik gebruik aluminiumdraad. Als de bronsgieterij een mal maakt, moeten ze die een week in de oven laten staan. Anders verbrandt het aluminium niet en krijg je verkleuringen in het brons." Toch ligt het niet op Jeanettes weg om met een ander materiaal dan brons te werken. "Het is zo mooi klassiek en robuust. Een beeld hoort in brons."

PROPIE

Het moeilijkste in het proces is een goed idee van het dier krijgen. "We hebben allemaal weleens een koe gezien, maar ga er maar eens een beeld van maken. Omdat een beeld driedimensionaal is, moet je van alle kanten een duidelijk idee hebben. Ik begin met het zoeken naar foto's en afbeeldingen." Dat doet ze onder meer door op internet te zoeken en in

natuurboeken te kijken. In haar vorige woonplaats Veenendaal ging ze regelmatig naar de plaatselijke slachterij voor wild en gevogelte. "Ik maakte foto's van bijvoorbeeld de poten van hazen om goed te kunnen zien hoe zoiets in elkaar zit." Toen Jeanette een beeld van een fazant ging maken, kreeg ze er zelfs een mee naar huis. "Dat was heel prettig. Dan kun je hem heel goed bekijken." Het maken van een roodborstje is volgens

de kunstenaar ook niet een van de gemakkelijkste dingen. "Je denkt: een roodborstje, dat is gewoon een klein vogeltje, zo moeilijk kan dat toch niet zijn? Maar dit vogeltje heeft helemaal geen duidelijke overgangen. Het is gewoon een propje. Het moeilijke daarvan is om alles in proporties te krijgen." Volgens Jeanette draait het maken van beelden maar om één ding. "Kijken, kijken, kijken." □

